

derligheden næppe er saa stor nu, da den ærede Ordfører er kommen til at føre Kampen overfor andre Medlemmer i denne Sal. Jeg skal tage en ganske enkelt Udtalelse af den ærede Ordfører frem, som synes at illustrere dette ret talende. Da han talte til det Mindretal i Udvalget, som har opstillet Forslaget om en Alderdomsforsørgelse, sagde han til det: I skalde sørge noget bedre for eders egne Børn; I gøre dem lige frem Fortræd. Han syntes, at det var Synd for denne Alderdomsforsørgelse, at de ikke passede bedre paa den, at de komme med den her ved denne Lejlighed, hvor de ikke kunde vente at skabe den nogen Fremtid. Nej, siger den ærede Ordfører, de skulle hellere se at faa noget rigtigt ud af den, faa den i Udvalg og faa den der bragt i en saadan Skikkelse, at de kunde vente at faa den igennem; faa handlede de godt mod deres Børn, nu handle de ilde. Jeg kan ikke se rettere, end at en saadan Udtalelse i Form og Indhold laa temmelig nær ved, hvad man kunde kalde en Spot overfor Mindretallet. Den ærede Ordfører for Flertallet kan jagtens passe sine Børn, sine parlamentariske Børn, sine Forslag; de ere, hvad jeg i denne Forbindelse vil kalde Rigmændsbørn. Han har skabt tilstrækkelige Betingelser for deres Pleje og Udvikling, for deres Fredning; han har beredt dem saa gode Betingelser, han kan jagtens tale om, at Børnene skulle have det godt. Mindretallets Børn derimod, vore Børn, parlamentarisk taget, ere Fattigmandsbørn; vi kunne ikke opdrage dem paa den Maade, vi kunne ikke stærke og beskytte dem nær saa godt, som den ærede Ordfører kan. Vi have ikke de Betingelser med Hensyn til at skaffe dem alle de Goder, som han kan skaffe sine parlamentariske Børn. Det maa han tage noget Hensyn til. Hans Ord lyde akkurat, som naar en rig Mand vilde sige til en fattig Mand: Det er en Skam, som du lader dine Børn gaa med usle, lasede Klæder og slide og tage Del i Arbejdet, og ikke noget Mad du giver dem, det er jo strabet Fædtebrød. Men den fattige Mand vil svare: Det er godt for dig, at du kan holde dine Børn i en god Skole og ikke behøver at tage Arbejde af dem og kan give dem rigelig Kost og Klæder; jeg kan ikke gøre det. Det synes mig, at Mindretallet er nødt til at svare saaledes; der kan ikke stilles de samme parlamentariske Krav til et Mindretal og et Flertal. Flertallet raader og bør raade, det er der ikke noget at sige til; men Mindretallet maa benytte de parlamentariske Beje, som staa det aabne til ikke ganske at lade sig styde ud. Det kan ikke faa sine Spørgsmaal afgjorte; men det kan holde

dem frem for de Herrer, som ville styde dem til Side. Det er den eneste Mulighed, Mindretallet har tilbage, og jeg priser Mindretallet i Udvalget, fordi det arbejder paa at fyldestgøre de Fordringer, der stilles til det. Det maa jo tage det, som Fattigbørn tage det; thi Vilkaarene ere ikke lige. Den ærede Ordfører har Støtte hos det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ake Balgfreds (Scharling) og har formodentlig ogsaa Forventning om Støtte ovenover os, saa han har saa gode Chancer, som vi ikke kunne berede vore Børn, de maa finde sig i at gaa med grove Klæder og tære haardt Kost, men vi ville ikke lade dem ude af Spillet, vi ville drage dem frem for Ulyst, saa at vi kunne haabe, at de i Fremtiden faa Veinere, flere og stærkere, end de have for Øjeblikket. Jeg støtter derfor Endringsforslaget under Nr. 8 i Haab om, at selv om de Herrer kunne afvise Spørgsmaalet en Tid endnu, vil den Tid komme, da de nok ville være med dertil.

L. Larsen: Ja, jeg har tilladt mig overfor det høje Ting at indlevere et Forslag til Dagsordenen til den højtærede Formand. Jeg veed ikke, om jeg tør henstille til den højtærede Formand, om han vil læse den op, før jeg begynder at motivere den.

Formanden (Høgsbro): Det Forslag til en Dagsorden, som er fremsat af det ærede Medlem, lyder saaledes:

„I Betragtning af de stærke Indsigelser, der fra sagkyndig teknisk Side ere rejste mod Olfakt洛夫orslaget i dets nuværende Skikkelse, hvilke Indsigelser have svækket Forudsættningerne for det foreliggende Lovforslags Gennemførelse, samt i Betragtning af det overordentlig vigtige i, at den betydningsfulde Samfundsopgave, der ved Endringsforslag Nr. 8 om Alderdomsforsørgelse er sat i Forbindelse med Olfakten, ikke foregribes ved en Beslutning, som af Befolkningen anses forhastet, gaar Tinget over til Dagsordenen“.

L. Larsen: Det er mulig en Overraskelse for en Del ærede Medlemmer af dette Ting, at jeg ifølge den Stilling, jeg hidtil har troet at burde indtage, har fordristet mig til dette Sridt. Maa det være mig tilladt, forinden jeg gaar over til at begrunde min Stilling hertil, for at forebygge mulige Misforstaaelser at sige, at jeg ikke har raadført mig med nogenjomhelst om denne Sag eller modtaget nogen Paavirkning fra anden Side, som kunde have Indflydelse paa min Beslutning i saa Henseende. Naar jeg imidlertid har tilladt mig at fremkomme med dette For-